

[Transcript] 5:59 / 5:59 na scéně: unikátní zvukový experiment se vrací

Léto už je skoro pryč a mobil ti určitě přetéka epik zážitky zprázdňiny.
Studuješ a máš po 320, tak si vzáří skoč do prodejny T-Mobile.
Prosímků z 10 GB dat, jenom za 30 kaček na prvních 30 dní.
A dalších 6 měsíců si data obnovíš za luxusně nízkou cenu.
Víc osimce z 10 GB za 30 korun ti řekneme na každé prodejně T-Mobile.
Podkást 5.59 se vrací na divadelní scénu.
V kuterí a ve středu 12. a 13. září v Pražské kulturní křižovatce vzlet
znovu představíme příběhy našeho oživlého podkástu,
který propojuje novinářinu s divadelní performancí.
Uvidíte nás v netradiční poloze.
Vypravějte na poudiu do plní hudba, video, animace, fopky i ilustracie.
A aby jste si všechno mohli lépe představit, posíláme vám znovu bonusovou epizodu,
kterou jsme natočili na jarze před květnovou premiérou.
Pojďte s námi na pár minut nahlednout do příprav projektu 5.59 na scéně
přímo na zkoušku na poudiu v zletu.
Je sobota 9. září, tady Jlenka Kabrhelová a zvláštní vydání 5.59
z pravodajského podkástu se znam správ.
A myslíte, že bysme s to mohli společně tak nějak přečíst i?
Jako já.
Tak jo, tak jestli už jdeme na to, tak já se přiznam, že...
Tak se budem zastalovat, a lidně to takhle budeme doplňovat.
Tak dnes tým podkástu 5.59, nebo minimálně část týmu,
čeká další zkouška k 5.59 na scéně.
Já tady stojím s naším moderátorkou a vlastně autorkou nám je tu,
tady té divadelní hrie, si to tak můžu říct Lenkou Kabrhelovou,
leni, jak se cítíš před svoji s kouškou čtenou?
Super nervozní, samozřejmě.
Sice jsem moderátorka novinářka, ale nejsem hřečka,
takže pochopitelně jsem s to velmi nervozní.
Říkáme jako stop respektive.
Tohle je finále.
Před býháme mezi tímhle poslechem
a zododem případu uplivnul víz než půrok.
Měnuj se Rady Kedroň,
a jako nominá jsem sledovala případ po celou jeho dobu.
Ještě mě napadlo, řekuj si si do výbyl,
třeba přestavit, že tenhle začátek byste přeríkal,
že to není potřeba člísté.
Že vlastně to je taková kudo celé...
Vy se to nemůžete třeba přijet jako každýho slova.
Jo, že...
Ještě mě přijde celá fajn,
že my se vlastně koukáme na finále, na závě,
slyšeme jsme část.

Pod' nám přiblížit,
jak vlastně si dostala tenhle nápad,
proč tady stojíme a proč za týden
tady někteří naši posluchači
budou s námi na ožvlém podkástu,
jak to celé začalo.
Tak úplně ta prvotní myšlenka
nebo moje inspirace byla vyspojení státech,
kde jsem působila jako spravodejka,
pak jsem tam byla rok na stipendiu ještě
a během té doby se měla možnost
jednak se se známit spotkásty
a jednak také s různými jými
zajímavím projekty včetně,
jednoho, který se menoval pop-up magazine
a to byl takový projekt,
který vzal právě žurnalistiku na scenu.
Měl tam neuvěřitelné prvky,
všichni se tam chtěli vždycky dívat,
ale to bylo takové trochu uzamčené,
širší veřejnosti, prostě se museli dojí do divadla,
když se to chtěli vidět.
A to divadlo se hrálo jenom několikrát do roka
a jenom v některých městech,
takže já jsem moc jako spravodejka
neměla šanci, hodně jsem cestovala.
Až jsem i paradoxně po prvé na skytla,
příležitost, když už jsem žila v Čechách,
bylo to za covidu
a ten covid pochopitelně, protože divadla
byla zavřená, tak i tvůrce
toho pop-up magazine přiměl
uspořádat online představení.
Takže já si pamatuju, protože
jsem dlouze o té představě,
o tom, že by vlastně mohl něco takového
existovat, vyprávila Martinový hůlvy,
našemu sounddesignerový, muzikantový
a vlastně spolutvůrci
od samého počátku, partiákový
v našem podkástovém tvoření.
Martina to taky natchlo, a my jsme se společně
vlastně každý ve svém domově
dívali na to online představení

a byli jsme úplně natřeni, bylo to někdy
ve večerní hodině, já jsem sama
se děla už posteli, protože to bylo
nějaké odpoledné kalifonského času,
takže vlastně v pozdní večer
pražského času, a byli jsme strašně
dojatí a natřeni tím vyprávěním
a vůbec tou formou, jakou zvolili
a bylo to nádherně od vyprávěné,
nás to strašně natchlo, říkali jsme se
s Martinem Achkeš, by jsme jednou mohli
něco takového dělat, ale protože
dělín zároveň dělá spoustu muziky
pro divadla a je napojené
právě na tvůrce, teď
tady z divadla Zlet, z Volstopětky
a vlastně i na tvůrce třeba z národního divadla
vlastně v jeho osobi je se
propojili tyhle dvě skupiny
a díky němu jsme dostali
tady tu šanci společně
s týmem dramaturgině Zletu
Marty Ljubkové, která
potom ještě se domluvila
s režisárku Petru Tejnorovou a z dalšími
zase z toho jejího týmu
Antonínem Šiládem a dalšími
že se začala dáva do hromady
tady ta produkce
takže takováhle dlouhá cesta
a jeden sen na začátku
který nakonec nadpovedeš do reality
kratřináz rovná se
kratři
rovná se 125
odečteme li
10 a 37 milionů
které našli policisté
něco nám chybí
vychází nám
stupené, bo dostanev se mesek
nebo mám to takhle, mám to
přečíze, jak to tam je
a se si někde vybrali

mě se to líbilo více, jak to říká teď
je to logicky, že to je jako
není jenom číslo-číslo
ale že prostě ty si
představuješ, to takže moment
65 krat, to je
195, když vodečteme co našli
policisté, to znamená
10 a 30, tak na výjde
150
americké inspiraci
co tě na tom vlastně tak natchlo
protože takhle to zní velmi jednoduše
že se vlastně jenom dívaš do počítače
na nějaké představení
co bylo to, co tě tak chytilo
já to moc nedokážu popřát
nějaká lidskost v tom vyprávění
myslím si, že my to tady pořád ještě neumíme
my se o to docela často snažíme
v tom našem podkástu, ale před jenom to jsou jiná témata
jsou to spravodejská témata
je to vlastně dení publicisticko-spravodejské
v tom to tak úplně člověk neakcentuje
tohle byly
časupisecké příběhy
které pojednávali o něčem
v čem běžně deně žijeme
já nemím třeba o přátelství
nebo o lásce, nebo o něčem jiném
o běcech, které
má tu si, že tam někdo vyprávěl
o tom, jak mu chybí telefoní záznamníka
ty hlasy, které na něm slíchéval
a bylo to tak strašně krásně odvyprávěné
jako hrozně zajímavé vlastně původně napsaný text
vlastně odvyprávěný
úplně prostě, ale
nějak hrozně lidské
já vím, že to znikli šojně
ale kdybychom někdy byli schopní vyprávě
takhle, tak za mě by to bylo skvěry
tak před částí týmu podkástu
99 před Lenkou Kabrhelovou

a Martinem Hulou, naším sound-designérem
je 14 kouška
a já tady stojím před divadlem vzlet
s režisérkou představení
Petrou Tejnorovou
která zpracovává
představení nejsem pro vzlet, ale i na různé
další scény
Petro, jak tě umluvili, aby
šla tady do toho velkého experimentu s nimi?
no tak určitě
hrál velkou roli, ty dvě ména
Kabrhelová Hula
a pak samozřejmě
ta idea, že by to měla
být audiovizuální podkást na život
tak to je pro mě taková vize
nebo taková výzva
která nějak dobře navazovala
na to všechno, co mám jako za sebou
že to bylo zase úplně něco jiného
a předtím jsem dělala nějaké
jako live cinema projekty
nebo i rozlasové hry na život
a na jednu tady se to nějak
mělo podkat do hromady
a zároveň jsem udělala jedno
z těchho storytellingu
jsem můžou přelejívát do vizuálu
nebo do audia
a jak vlastně tohle s to vybalancovat
a jak si s tím v podstatě jako hrát
a je po všechny zkušenostech
pro tebe tohle představení 5.59
na scéně vůbec mě čem nové
případně teda v čem
nový je to za první
že ve všechny projekty
předtím jsem fungovala jako autor tý předlohy
nebo spolu autor tý předlohy
tak jsem z toho hodně vybírala
když je hodně na lence a martě
a vlastně přicházím
k tomu

jako přicházím do takovýho živějšího dialogu
že tam nejsem úplně jako by spolu autorsky
za tím kdo co
a druhá věc je
že ty mluvčí
jsou přímo autori
jsou to reportéři, jsou to filmáři
jsou to vlastně úplně jiné lidi
než kteréma jsem zvyklá pracovat
že mi přijde
fajn tyhle s ty dvě polohy
že jsem hodně spokojná
s tím jak kdy je to audio kníhá
skoro až jako voice order
a kdy je to do vopravdy ta přednáška
trochu svýmyslovy
trochu to zastavu
trochu to korigu
že to teď vychází, že na začátku je to vlastně zastavená věc
kterou okomentuješ
potom to trochu spadne dotý knihy
pak jsou hnedka ten prostře
to je hnedka ukazuje, hnedka přetáčí
vlastně nějakéko by vstupovat
s konkrétným materiálem
pak je ta část, když ty si říkal, že to přijde
trošičku dlouhým mě, naopak zase přijde
že to spadne do toho vizuálu
tak my stojíme před divadlem vzlet
s dramaturgini představení 5.59
na scéně Martou Liupkovou
vy ste vlastně pomáhala
s výběrem
těch vrůzných
protagonistů, které máme v té,
co vás přivedlo zrovna na tyhle osobnosti
ten výběr probíhl
si s Lenkou, samozřejmě
to je spíš bych řekla hlavní autorkou toho, kdo tam bude
a důležité bylo, že ty lidé
jsou nositela nějakých příběhu, nám šlo
v 5.59 na scéně
vzít to, co jako v tom podkáztu se třeba nestihne
rozvinout jako příběh a to vyprávění

a všichni tě lidé, kteří
tady ve vzletu budou vystupovat
budou vyprávět nějaké příběhy
které třeba se jich ani osobně nedotíkají
jenom je proskou mali
nějak nebo no ně přišli
nám hlavně o to, aby ten člověk
prostě jako měl co říct, to je nejdůležitější
vlastně. A v čem se tohle
to bude lišit to představení
od toho, co dnes vidíme
na české divadelní scéně?
Tak na české divadelní scéně primárně
vidíme herce, nebo nějaké
performery, nebo lidi, kteří se prostě
snaží něco zahrát,
kdež to tady budeme
s vyprávětsi příběhu,
kteří ani nemají toho Lenkou
jako je vyštní zkušenost,
právě jenom přinaši nějaké
zdělení, nebo přicházejí nám něco
zdělit třeba o své práci.
Takže v tom je to jedinečné,
zároveň si myslím, že to je víc,
než jenom nějaký třeba rozhlasový pořad právě,
protože se te musíme dát nějakou
vyštní formu, ale která,
která nemůže být nějakéko pečlivě
naskoušená, vždycky bude trošku improvizovaná
a vždycky bude vznikat právě
v tohle chvíli na místě, ať už se
je audiální, nebo nějaké videosložky.
Šepky tělá to vzít do bloku
a vodou se to chytlou.
No, je to ne.
Pardon. Já jsem to chtěl přesunout
a se jsem to neměla dělat.
Teď už pouští ten gukt.
Jsem počít ještě stršně unaleno.
Martin, je to pro tebe poprvé,
kdy ty stojíš na těch divadelných prknech,
jakou ten hered v podstatě?
Trošku.

My máme také přestavení
s Alicí Kubou
a z Mhrenkou Čechovou, který s mnou je strachy.
A v tomto představení
je taková čans, kdy já
na Alici
křičím
jako hodně
neprějemný věci.
A je to pro mě to jeho stršně neprějemná
situace, kde jsi všichni myslí,
že to jsou jako věci, co
nebo já si myslím, že si všichni myslí,
že jsou to věci s mojí hlavy
a já jí jako nadávám
a ponižu na to nějakým
sosem reaguje, tak
tak to dělat nebudu.
A co tady teda teda dělat budeš?
My se s Lenkou bavíme
o tom, jak pracujeme
s tou hudbou
a co ten sam design
dělá, nebo nedělá trošku
jakoby otvíráme
tohle to našťě v přemýšlení
o tom, jak se
tím zvukem dám nyní
otvívám a
zároveň se trošku bavíme
o sam designu veřejního prostoru
a tak.
Tak my jsme právě skončili
s čtenou skoušků
s ratkem Kedroniem
který vystupuje
v 559. scéně.
Byla to první hočtená
skouška, jak to na tobe působilo ratku?
První čtená skouška
v životě byl jsem velmi nervozní,
i na podium.
To byla ponusová epizoda
podcastu 529

[Transcript] 5:59 / 5:59 na scéně: unikátní zvukový experiment se vrací

a pozvánka na náš speciální projek
s názvem 529 na scéně.
Přítel námi prožít večer věnovaný
novinářině i divadu
z tého a ve středu 13. září
v Pražské kulturní křižovatce
v vstupenky můžete koupit online
na stránkách vzlet.cz
a můžete o ní i součít.
Podrobnosti najdete na našem instagramu
i twitteru.
Všechny informace najdete i na se stránce se známou zprávou
a v popisu epizody tam, kde nás právě poslucháte.
To byla Lenka Kabrhelová.
Těšíme se na vás na scéně Pražského vzletu
a v pondělí samozřejmě i
u klasické epizody